

AANLEIDING:

Een poosje geleden zat ik met een goede kennis aan de bar van de plaatselijke friettent. We hadden onze wekelijkse patatavond, waarbij we een paar biertjes nuttigden en wat leukerijen haalden voor het avondmaal. Zoals altijd bespraken we de gebeurtenissen van de afgelopen dagen, kleine en grote dingen des levens en deze week werd de houding van de nieuwe Amerikaanse president tegen het licht gehouden.

Wat knorrig constateerde ik dat het, wat mij betreft, allemaal wel wat anders mocht in het huidige politieke landschap, en hij kaatste terug: 'Hoe had je gedacht dat aan te pakken dan?'

Een simpele vraag die me in de dagen erna steeds meer begon te achtervolgen. Hoe meer ik erover nadacht, hoe ingewikkelder de oplossing werd, tot ik verzuchtte dat ik het eigenlijk ook niet zo goed wist, en er, redenerend vanuit mijn positie, ook niet zoveel aan kon doen. Maar onbewust dacht ik daar toch heel anders over.

HOOFDSTUK 1:

SOFIE

Ze heeft gewacht tot iedereen vertrokken is en beent dan naar haar Vespaatje, haar lieve rooie Vespaatje. Die staat op het trottoir, tussen alle andere snorfietsen en scooters en lacht haar toe. Ze opent de klep en doet haar helm op, start haar Zipje, rijdt de Wijnhaven op en spoedt zich naar huis.

‘Wegwezen hier, ik wil journalist worden. Ik weet het nou zeker. Ik wil heel die boel aan de kaak stellen! Stukken erover schrijven.

Wanneer krijgen die lui nou ’ns door dat je als non-binair persoon ook maar gewoon een mens bent. Kan zij er wat aan doen dat ze zo’n warm diep timbre in haar stem heeft. Ze denken dat ik dat speel, maar ik bén dat. Dit komt niet door opvoeding of sociale invloeden, maar is gewoon biologisch. Het is nog niet echt bekend welke combinatie van genetische, hormonale en neurologische factoren hier verantwoordelijk voor is.’

‘Het is geen sociale misvatting, maar een natuurlijk proces.’

Sommigen noemen haar ‘Bassie’. ‘Hé Bassie, neuk jij nou met mannen of met vrouwen?’

Ze is óók geen buitenaardse attractie die gekoesterd moet worden. Gewoon een mens! Pasgeleden vroeg een klasgenote hoe ze zich voelde, en zij kaatste de vraag bits terug: ‘Hoe voel jij je als vrouw?’

‘Nou, daar heb ik nog nooit zo over nagedacht, gewoon vrouw, denk ik,’ en ze pareerde: ‘Zo voel ik me dus óók, gewoon non-binair.’

‘En dat op een opleiding voor communicatie! De situatie zou toch nieuwsgierigheid op moeten wekken, maar dat doet ‘t niet. Roeptoeters beluisteren, veel drukte maken tussen hoor en wederhoor, en ‘s avonds in praatprogramma’s vertellen dat er gedoe was. Noem je dat nieuws?’

Ze voorziet de krantenkoppen morgen al in de krant. Ze voelen zich vrijgevochten mensen met goede ideeën, maar ook dáár zitten toch wel een paar rechtsextremistische klojo’s tussen die haar identiteit botweg verbieden, en geweld tegen haar goedpraten.

‘Ja, ze is anders dan anderen, wat teruggetrokken. Vind je dat gek na zo’n klotetijd op de middelbare.’

En nou begint de politiek zich er óók nog mee te bemoeien. ‘Er zijn alleen mannen en vrouwen!’

‘... Pfff... Wat is dat nou! Straks worden we hier helemaal niet meer erkend. Je zou toch voor minder de haven inrijden.’

Zelfmoordcijfers onder lhbtj-jongeren zijn vier tot zes keer hoger dan onder leeftijdsgenoten, en de laatste week is er een enorme piek in telefoontjes bij de zelfmoordpreventielijnen.